

[Johan Asmussen.]

helt nødvendigt i alle tilfælde at kræve genanskaffelse. Der kan være situationer, hvor det ikke vil være rimeligt at forlange det.

Når man så skal prøve at se hele det foreliggende gennemforvirrede komplekse sådan lidt fra oven, kommer vi fra de uafhængiges side til det resultat, som man allerede vil have forstået, at vi vil kunne medvirke til eventuel gennemførelse af VKs egne ændringsforslag og også til de forslag, som VK har tiltrådt. Hvis VK-partiernes egne ændringsforslag ikke kan vedtages, vil vi formentlig afholde os fra at stemme om de andre ud fra tilsvarende motiver, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen gav udtryk for. På lignende måde vil vi formentlig stille os med hensyn til selve lovforslaget. Dette burde ikke piskes igennem til på fredag, det burde vente en postgang endnu; men det er måske af andre grunde ugørligt.

Holger Eriksen: Dette lovforslag har efter sin karakter to opgaver, nemlig dels at inddrage en del af den samfundsskabte fortjeneste ved salg af fast ejendom, hvorved det altså kommer til at virke som en reel kapitalvindingsskat, dels at bidrage til at reducere den, man kan godt sige sindssyge prisstigning på jord, som vi i øjeblikket er ude for. Det sidste blev accentueret, da man opgav grundværdistigningsafgiften, ved løftet om, at loven om kapitalvindingsskat til gengæld skulle skærpes betydeligt.

Hvad det første angår, er princippet blevet brudt ved, at man undtager parcelhuse. Det ville glæde mig uhyre meget, om den højtærede finansminister kunne forklare mig, hvilken forskel der er på, at en mand tjener 200.000 kr. ved salg af et parcelhus eller ved salg af en udlejningsejendom. Selv har jeg nemlig været så ubegavet, at jeg ikke kunne finde den.

Forslaget om at undtage disse ejendomme finder jeg bedst karakteriseret ved en udtalelse af professor Jørgen Gelting i en artikel i Information for 29. og 30. maj. Den lyder — jeg beder om tilladelse til et enkelt citat —:

„Siden afstemningen om jordlovene synes ingen foranstaltning for tåbelig til at vinde tilslutning i folketinget, når den blot kan glæde parcelhusejerne.“

Må jeg tilføje, at det er min opfattelse,

at denne politik i høj grad er udtryk for en sikkert ubegrundet mistillid til parcelhusejernes retfærdssans. Jeg var til et møde i går aftes, hvor en af deltagerne udtalte: jeg har haft et parcelhus på Dybkjærvej i Århus i 7 år; jeg sælger det nu med 70.000 kr. i fortjeneste uden at have gjort noget for at forøge dets værdi; det er næsten lige så meget, som jeg har haft i skattepligtig indkomst i de 7 år; men af det, jeg har tjent gennem mit arbejde, har jeg måttet betale skat; af det, jeg har fået af samfundet, skal jeg overhovedet intet betale; jeg finder det komplet urimeligt. Mange parcelhusejere er af samme opfattelse som denne mand.

Jeg føjer til, at den nævnte foranstaltning utvivlsomt vil bidrage til, at priserne stiger. Når man køber ejendom, betaler man ikke blot efter, hvad man formoder ejendommen er værd, men også efter den værdistigning, som man forventer vil komme. Når der intet skal afgives af den forventede fortjeneste, er man parat til at betale mere end ellers. Man tager derved et nyt og langt skridt på inflationens vej.

Men derved er også fastslået, at lovforslaget ikke opfylder sin anden hensigt. Ganske vist betyder det i visse tilfælde en større afgift, men det betyder i andre tilfælde en mindre, samtidig med at alt, hvad man hidtil har skullet betale efter den gældende lov, bortfalder. Man eftergiver altså ikke blot grundstigningsskylden men også den kapitalvindingsskat, der skulle svares. Det værste er, at lovforslaget absolut ikke indeholder noget incitament til at sælge, fordi den fortjeneste, som en grundspekulant bevarer, er så stor, at han til enhver tid er interesseret i at afvente et endnu højere tilbud.

Det, man skulle gøre, er — som jeg tidligere har påpeget — at gøre afgiften progressiv i forhold til den procentuelle fortjeneste og at gøre den progressive skala så skarp, at sælgeren på et vist tidspunkt intet opnår ved at få en højere pris. Om dette tidspunkt skulle komme ved 300 pct.s eller 500 pct.s fortjeneste, kunne man diskutere. Men desværre har det ikke været muligt for mig at skabe nogen interesse for en foranstaltning af den art, der ville have fremkaldt grunde til boligbyggeri og dermed også lavere leje.

Man siger ganske vist, at den værdioppust-